

Església de Sant Bartomeu de la Valldan

Berga

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Antic municipi de la Valldan
Emplaçament Al nord de la Serra de Noet, sota del Polígon Industrial.

Coordenades:

Latitud: 42.0901
Longitud: 1.83164
UTM Est (X): 403375
UTM Nord (Y): 4660440

Classificació

Número de fitxa 08022 - 28
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal i física
Observacions protecció: BCIL
Accés Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Parròquia de Sant Bartomeu de la Valldan, rectoria
Autoria de la fitxa Albert Rumbo Soler i Isaac Soca Torres.
Data de registre de la fitxa: dj., 26/07/2001 - 02:00

Descripció

Es tracta d'una església curiosament orientada al sud-est. Sembla conservar parets laterals de factura romànica. Al mur de ponent, s'hi pot veure tapiada una antiga porta, amb dovelles que recorden l'època de transició. Més a la dreta, en direcció a la capçalera, s'hi obre una finestra adovellada en forma d'arc de mig punt, que per dintre és tapiada. A la part de llevant també s'hi perfilen, de forma no massa clara, antigues obertures. L'aparell és disposat en filades de pedra treballada amb punxó, encara que en algunes parts es mostra força desigual. La resta de l'edifici deixa veure constants remodelacions. El lloc de l'absis, per exemple, l'ocupa ara la rectoria. La volta, d'arcs diafragmats, és feta de rajola. A les parets interiors s'hi van obrir algunes fornícules. La façana de tramuntana ha estat molt modificada. Actualment compta amb una porta feta a imitació d'una de romànica. Al costat esquerre, hi ha un campanar modern fet amb maons i el cementiri.

Història

Antigament es situava dins del terme del castell de Madrona, al límit amb el castell d'Avià i dins del comtat de Berga. Hom ha apuntat que Sant Salvador de Monterrot -com es coneixia antigament aquesta església- era una construcció dels monjos de Sant Salvador de Mata, propers a l'indret. L'església fou sempre sufragània de Sant Pere de Madrona, fins que, el 1607, el rector Salvador Brocà va aconseguir donar-li la titularitat de parroquial i a Sant Pere la de sufragània. En aquestes dates l'església s'amplià i s'hi construí el nou cementiri. Llavors passà a denominar-se Sant Bartomeu. El 1939 passà a dependre de la parròquia de Santa Eulàlia de Berga, però actualment torna a ostentar la categoria de parroquial. L'interior es restaurà a mitjan dels anys 1980.

Bibliografia

AADD: Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Barcelona, 1994, pàg. 34.
BASTARDES, Albert; VIGUÉ, Jordi: "Sant Bartomeu de la Valldan", dins Monuments de la Catalunya Romànica: el Berguedà, Barcelona, 1978.
BERNADICH, Anna; ROTA, Montserrat; SERRA, Rosa: Guia d'art del Berguedà, Berga, 1991, pàg. 51.
RIU, Manuel: "Sant Bartomeu de la Valldan i Sant Pere de Madrona", Quaderns de l'Àmbit de Recerques del Berguedà, 1, 1991, pàgs. 11-24.
VILADÉS i LLORENS, Ramon; SERRA i ROTÉS, Rosa: "Sant Bartomeu de la Valldan", Catalunya Romànica, vol. XII: El Berguedà, Barcelona, 1985, pàg. 127.

